

paa de Militaire, og i Krigstid have vi dog regnet ikke blot paa de Frivillige herfra, men ogsaa paa de Frivillige fra Udlandet, som have vist saa stor Interesse for vor retfærdige Sag, som have lagt saa megen Medfølelse for vor Skæbne for Dagen, at de ere komne til os langveis fra, ofte reisende mange Mile. Det skulde derfor gjøre mig ondt, om de, som paa saadan Maade have lagt deres Medfølelse for Dagen, og som ikke heller kunne benævnes med Navnet Udlandinge, da de ere knyttede til os og til Vort fælles store Fædreland, Skandinavien, — thi, omendstjøndt det vel ikke er det i politisk Henseende, skal det dog vedblive at være vort fælles Fædreland, i national Henseende, (Flere Stemmer: Ja! Ja!) — skulde betragtes som Fremmede. Jeg siger, at de, som kom til os derved, og hvis Hjælp vi toge imod og stode paa i Krigens blodige Dage, gjøre vi vel i at regne til vore nære Frænder, tilmed naar ikke engang Freden, men kun en Vaabensstilstand, som maaffee blot er en kort Vaabenshvile, indtræder; det troer jeg vistnok er hele Folkets Mening i denne Sag. (Flere Stemmer: Ja! Ja!)

Tal: Uden i snerreste Henseende at ville svække Forsamlingens velvillige Stemning imod de Frivillige saavel, Indlandinge som Udlandinge, skal jeg derimod tillade mig at fremføre en reen praktisk Bemærkning med Hensyn til de ved denne Leilighed faldne Uttringer, om at de ved Vaabensstilstanden permitterede eller affkedigede Officerer være nødvendige til Exerceerfolkerne. Det er utvivlsomt, at en Mand kan være en udmærket Officer til at føre sin Afdeling i Felten, uden at være det paa en Exerceerfsole; men ved Vaabensstilstandens Indtrædelse var det netop Skoleofficerer, som vi behøvede, ikke alene til selve Skolerne men til hele Armeen. Jeg fordrifter mig til at paastaae, at denne i de senere Aar er gaaet saa meget tilbage i Disciplin og Tjenesteorden, at samtlige Afdelinger kunde have havt særdeles godt af at benytte Tiden under Vaabensstilstanden til under dygtige og dannede Officerers Vejledning at indhente, hvad de i denne Retning havde mistet.

Tal: Jeg troer den ærede sidste

Orator har ført os over paa et Gebet, hvor vi slet ikke høre hjemme. Jeg takker den ærede Justitsminister for det Tilfagn, han har givet os, det vil bidrage til at oplyse os om Mandsskabsforbruget, saaledes som Sagen stiller sig for Diebliffet. Jeg veed ikke, om den ærede Minister vil fastsætte nogen bestemt Tid, naar vi tør haabe, at denne Dplysning vil blive meddeelt.

Justitsministeren: Skulde det være Thingets Mening og navnlig den ærede Formands Mening, at slige Dplysninger, som naturligtvis altid gaae i Details, kunne fremkomme allerede nu, saa er jeg gjerne villig til, allerede i Dag at fremkomme med dem, forsaavidt de kunne meddeles i Almindelighed, uagtet de naturligtvis i mange Henseender maae gaae i Details. For mig stiller det sig imidlertid saaledes, at jeg troer, at disse Dplysninger bedre kunde fremkomme ved Sagens anden Behandling, eller dersom en af de ærede Rigsdagsmænd, og navnlig den ærede Rigsdagsmand, som nu havde Ordet, vil stille en særlig Interpellation desangaaende, der da naturligtvis vil komme til at angaae ikke saa Gjenstande, som ikke staae i en aldeles nøie Forbindelse med den Lov, som nu foreligger. De ville nemlig komme til at angaae hele Udskrivningen for 1848, 49 og 50, og de forskjellige Sessjoner, som have været afholdte, og de Resultater, som ere fremkomne, hvilket jo angaaer langt vidtloftigere Gjenstande end her foreligge.

Formanden: Jeg skal ganske henholde mig til, hvad den ærede Justitsminister har ytret, at den hensigtsmæssigste Form, hvorunder disse Meddelelser kunde skee her i Thinget, var den, at der af den ærede Rigsdagsmand stillede en Forespørgsel om dette Punkt.

Tal: Hvad angaaer det, som her er bemærket om, Officerer og Underofficerer til at øve Recrutter, er der vist opstaaet nogen Misforstaaelse af hvad den ærede Krigsminister sagde; thi saavidt jeg forstod ham, var der indtil Vaabensstilstandens Afsluttelse ikke Officerer nok og siden var der ingen Recrutter at indøve, fordi der ingen Udskrivning havde fundet Sted. Det var altsaa saaledes, at i den tidligere Tid vare der ingen Lærere, og i den sildigere Tid var der intet Stof tilstede. Jeg troer ikke, det kan have nogen væsentlig